

Kr., og der kræves bestandig, at man skal forcere Udbygningen for at imødegaa Arbejdsløsheden. Men jeg synes, der er en anden Side ved Sagen, som det kunde være rigtigt at drage frem, og det er, om det overhovedet vil være formaals-tjenligt i de kommende Tider at fremme Udbygningen af Jernbaner saa stærkt, som det har været planlagt. Det forekommer mig, at der er adskillige Ting, der tyder paa, at vore Trafikforhold er ved at ændre sig, at man i nogen Maade atter vil vende tilbage til at lægge Trafikken over paa vore gamle Landeveje, saaledes at en Del af den vil forlade Banerne. At man i sin Tid lagde næsten al Trafik paa Landjorden over til Banerne, skyldtes jo den mekaniske Kraftkilde, man fik i Dampmaskinen, i Lokomotivet, hvorved man fik Lejlighed til at udnytte en Kraftkilde, som var betydelig billigere end den dyriske; man kunde bygge større Enheder, der kunde præsteres betydeligt mere, og endelig opnaaede man større Hastighed ved at lægge Trafikken over paa Sporvejene. Dette har været Udviklingen i forrige Aarhundrede, og den har været til stor Støtte, ja, har vel for en stor Del været Grundlaget for det økonomiske Livs Udvikling. Det har været et Kulturarbejde, kan man godt sige, at fremme Udbygningen af Jernveje, og vi har ogsaa set, hvorledes man rundt omkring fra alle Egne har presset paa for at faa Jernbaner, idet man har betragtet det som et overmaade stort økonomisk Gode, egnet til i særlig Grad at give Erhvervs-livet et Opsving. Det er ganske rimeligt, at det har været saadan; men naar man nu ser paa, hvad der er sket i Løbet af indeværende Aarhundrede, kan man ikke lade være at lægge Mærke til, at der er ved at ske en Ændring, og det, jeg navnlig hentyder til, er den stærke Automobiltrafik, som nu har faaet et Omfang, som man slet ikke havde drømt om for en Menneskealder siden. Automobilene har bevirket, at den mekaniske Drivkraft, som hidtil udelukkende har været henvist til Sporveje, nu kan bruges paa Landeveje, hvorved Trafikken kan blive, hvad man vel kan kalde mere levende end tidligere. Navnlig nu efter Krigens Ophør har denne Udvikling taget stærk Fart, og det er ikke mere som for nogle Aar siden udelukkende Personautomobil, der færdes paa Landevejene, men det er i meget stor Udstrækning Lastvogne, der bringer alle mulige Varer rundt. Vi ser Margarine-Automobilene køre paa Vejene, vi ser Automo-

biler benyttet til at transportere Øl og andre Fødemidler, Flyttegods, ja, jeg har haft Lejlighed til at se selv en saa grov Vare som Brænde blive transporteret en halv Snes Mil udefra her ind til København. Og hvad Persontrafikken angaar, viser den ogsaa ikke mindst i indeværende Sommer en rivende Udvikling. Vi har faaet de saakaldte Charabanc-Biler, som snart kører alle Vegne; man har dem større og mindre, nogle til forholdsvis faa Personer og andre til en Mængde Personer, til saa mange, at de næsten er som hele smaa Jernbanevogne. Denne Trafik har taget et overordentlig stort Opsving, men der er for mig ingen Tvivl om, at den vil blive endnu stærkere i den kommende Tid. I sin Tid, da man fik Cyklerne, var der vel ingen, der tænkte paa, at de skulde blive saa almindelige, som de nu er. Jeg tror imidlertid, at vi vil faa en ganske lignende Udvikling med Hensyn til Bilerne. Man mente en Gang, at de kun var Luksuskøretøjer, men de er jo allerede i høj Grad blevet et almindeligt Samfærdselsmiddel. Det kan jo heller ikke nægtes, at Bilerne, der kan køre ad Landevejene, har visse Egenskaber, som gør, at det vil være vanskeligt for Banerne at tage Konkurrencen op med dem. Automobilene er ikke bundet til de bestemte Skinneveje, men kan køre nogenlunde overalt i Landet og har derfor Mulighed for at kunne bringe Varer direkte fra Producenterne og fra Lagrene ud til Konsumenterne, saaledes at man kan undgaa Omladningen til andre Køretøjer og kan faa Varerne meget hurtigere frem. Man undgaar derved adskillig Ødelæggelse, som finder Sted ved Forsendelsen med Banerne, og som navnlig finder Sted ved Omladningen. Disse Forhold bevirker, at Bilerne sikkert vil blive meget haarde Konkurrenter for Banerne med Hensyn til Transporten af Gods. Det samme gælder ogsaa med Hensyn til Personbefordringen. Man er ved Automobilene uafhængig af Tiden og kan i ganske anden Grad udnytte sin Tid end nu, hvor Toggangen, selv paa de gennemgaaende Hovedlinier, er meget indskrænket og Togene gaar forholdsvis sjældent. Det samme gør sig i endnu højere Grad end for Statsbanerne gældende for de private Baners Vedkommende. Der kan jo kun være forholdsvis faa Forbindelser daglig i de forskellige Retninger, saa den enkelte rejsende er langt fra i den Grad Herre over sin Tid, naar han benytter Toget, som naar han kan benytte de mere bevægelige Au-